

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. července 2018 v Liberci JUDr. Lenkou Zhoufovou

takto:

Obžalovaný

Josef V, narozený bytem

je vinen, že

dne 13. 3. 2018 v době od 14:00 hodin do 14:15 hodin, v se domáhal vstupu zvoněním a boucháním na dveře bytové jednotky, obývané ohroženou osobou Danielou V, nar. a téhož dne v době kolem 17:00 hodiny, po propuštění ze zajištění dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona číslo 273/2008 Sb., o Policii ČR, se opětovně domáhal vstupu zvoněním na zvonek téže bytové jednotky, ve které se nacházela Daniela V přesto, že byl z uvedeného bytu vykázán a následně mu bylo nařízeno předběžným opatřením Okresního soudu v Liberci č. j. 0 Nc 8005/2018-27, vydané dne 1. 3. 2018, na dobu jednoho měsíce, aby nevstupoval do společného obydlí bytu na adrese a nezdržoval se ani v jeho bezprostředním okolí a to do vzdálenosti 50 metrů od obvodových zdí příslušného domu, zároveň byl povinen zdržet se setkávání s navrhovatelkou Danielou V zdržet se nežádoucího sledování, obtěžování a poškozování navrhovatelky jakýmkoliv způsobem, přičemž předběžné opatření bylo vykonatelné vydáním podle § 407 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, a s tímto předběžným opatřením soudu byl seznámen nejpozději dne 10. 3. 2018 v 11:54 hod., když mu byla předložena kopie předběžného opatření policisty Policie ČR, Obvodního oddělení Vratislavice prap. Václavem Žďárským a pprap. Jakubem Hášou, a současně mu bylo prodloužení vykázání oznámeno ústně,

tedy

dopustil se opakovaného jednání, aby mařil vykázání provedené podle rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj a povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním.

Tím spáchal

přechin maření úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku k **restu** odnětí svobody v trvání **deseti /10/ měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá**. Podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví **zkušební doba** v trvání **dvou /2/ let**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku ve spojení s § 48 odst. 4 písm. f) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost zdržet se neoprávněných zásahů do práv nebo právem chráněných zájmů Daniely V. [REDAKCE] narozené [REDAKCE]

Odůvodnění:

1. Na základě provedení dokazování má soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání uvedeného ve výrokové části rozsudku, tedy že se domáhal vstupu do bytu, ač mu tato činnost byla rozhodnutím soudu zakázána.
2. Soud ke svým skutkovým zjištěním dospěl na základě těchto provedených důkazů.
3. Obžalovaný se k hlavnímu líčení, ač řádně a včas předvolán, bez jakékoliv omluvy nedostavil, a soud tak ve smyslu § 202 odst. 2 tr. řádu konal hlavní líčení bez jeho přítomnosti. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla přečtena výpověď obžalovaného z přípravného řízení, kde tento uvedl, že neví, proč jej policie vyhodila z bytu, nic si nepamatuje a chce se vrátit do místa trvalého pobytu.
4. Z výpovědi svědkyně Daniely V. [REDAKCE] soud zjistil, jaké bylo její soužití s obžalovaným, že jí obžalovaný napadal jak slovně, tak občas i fyzicky, což jí způsobilo vleklé zdravotní potíže a vyústilo ve vykázání obžalovaného ze společného obydlí Policií ČR a následně i předběžným opatřením soudu. I přesto se ale obžalovaný domáhal vstupu do bytu, což mu ale svědkyně neumožnila.
5. Soud dále provedl důkazy listinami, a to protokolem o zadržení, úředním záznamem o zajištění, záznamem s časovou osou, usnesením o předběžném opatření, návrhem na předběžné opatření, úředním záznamem o vykázání, potvrzením o vykázání, poučením, úředním záznamem o incidentu, úředním záznamem o výjezdu hlídky PČR, úředním záznamem o vyzvednutí osobních věcí obžalovaného, úředním záznamem o provedení kontroly, úředním záznamem k vyrozumění obžalovaného o pokračování vykázání, záznamem o seznámí s vykázáním, úředním záznamem k zajištění obžalovaného, usnesením o předběžném opatření s podpisem obžalovaného, zprávami o pověsti obžalovaného a opisem jeho rejstříku přestupků a rejstříku trestů.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Monika Marečková

6. Při rozhodování o vině obžalovaného soud hodnotil jednotlivé důkazy jak odděleně, tak v jejich vzájemných souvislostech a dospěl k tomu, že ve věci lze učinit jednoznačné skutkové závěry. Obžalovaný se hájil tím, že si nic nepamatuje, a že trvalé bydliště mu nemůže nikdo zrušit. Jeho obhajoba je však vyvrácena listinnými důkazy, kdy je zejména z usnesení o předběžném opatření s podpisem obžalovaného, poučení, úředního záznamu k vyrozumění obžalovaného o pokračování vykázaní a záznamu o seznámení s vykázaním, zřejmé, že o svém vykázaní ze společného obydlí v ulici [REDAKCE] věděl. Obžalovaný ani nepopíral, že se vstupu do toho obydlí domáhal, a tato skutečnost je prokazována taktéž výpovědí svědkyně V [REDAKCE] která konvenuje s listinnými důkazy, a to úředním záznamem k zajištění obžalovaného, úředním záznamem o incidentu, úředním záznamem o výjezdu hlídky PČR, úředním záznamem o vyzvednutí osobních věcí obžalovaného, úředním záznamem o provedení kontroly. Z usnesení o předběžném opatření, kterým mu byl vstup do společného obydlí v ulici [REDAKCE] zakázán, návrhu na předběžné opatření, úředního záznamu o vykázaní a potvrzení o vykázaní, bylo v řízení prokázáno, že obžalovaný v době, kdy zvonil a pokřikoval na svědkyni V [REDAKCE] měl uloženu povinnost, a to nevstupovat do společného obydlí, zdržet se setkávání se svědkyní V [REDAKCE] zdržet se nežádoucího sledování, obtěžování a poškozování svědkyně. V řízení tak nebylo žádných pochybností o tom, že se skutek stal tak, jak uvedeno ve výrokové části rozsudku.
7. Stran právní kvalifikace jednání obžalovaného soud dospěl k těmto závěrům. Obžalovaný se opakovaně domáhal vstupu do společného obydlí, ze kterého byl rozhodnutím soudu vykázan na dobu trvání jednoho měsíce usnesením Okresního soudu v Liberci č.j. 0 Nc 8005/2018-27, čímž spáchal přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku, neboť toho se dopustí ten, kdo opakovaně maří vykázaní provedené podle rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým se ukládá povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj a povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním.. V řízení nebylo pochyb o tom, že obžalovaný byl v době, kdy se po svědkyni V [REDAKCE] domáhal vstupu do společného obydlí, z tohoto obydlí vykázan, o čemž bez pochyb věděl. Jiný než přímý úmysl v intencích § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku nebylo možno v jednání obžalovaného dovodit, neboť musel vědět, že svým jednáním může porušit či ohrozit zákonem chráněný zájem na respektování úředních rozhodnutí, a tento následek vyvolat chtěl. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil znaky shora uvedené skutkové podstaty trestného činu.
8. Při ukládání druhu a výše trestu soud hodnotil následující skutečnosti. Za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní podle § 337 odst. 2 tr. zákoníku může soud uložit jeho pachateli trest odnětí svobody až na 2 léta. Obžalovanému dle § 41 tr. zákoníku přitěžovala jeho kriminální minulost, žádná skutečnost mu však nepolehčovala. Společenská škodlivost jednání obžalovaného nebyla v řízení ničím snižována, naopak byla zvyšována tím, že se uvedeného jednání dopouštěl opakovaně, navíc ve zkušební době podmíněného odsouzení ve věci Okresního soudu v Liberci sp.zn.72 T 66/2017. Ač je z popisu rejstříku trestů obžalovaného zřejmé, že se jedná o osobu s kriminální minulostí, má soud za to, že v tomto případě je ještě možné ukládat rest odnětí svobody ve spodní polovině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 10 měsíců, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let.
9. S ohledem na charakter trestné činnosti uložil soud obžalovanému taktéž přiměřenou povinnost spočívající v tom, aby se zdržel neoprávněných zásahů do práv nebo právem chráněných zájmů Daniely V [REDAKCE] a to po dobu zkušební doby, tj. 2 let, neboť považuje za nezbytné, aby bylo zdůrazněno, že se musí nadále vyvarovat jakéhokoliv jednání, které by na práva či zájmy osoby svědkyně V [REDAKCE] mělo vliv. Soud při ukládání těchto přiměřených povinností přihlédl ke všem relevantním skutečnostem a na základě výše popsaného tedy rozhodl soud tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

Liberec 16. července 2018

JUDr. Lenka Zhoufová v. r.
samosoudkyně